

lismän edustaja, Carranzan hallitus, saanut kunnian kantaa amerikalaisessa sanomalehdistössä samaa mainetta kuin Leninin hallitus Venäjällä.

Suurten kapitalististen kansojen taloudellisen ja valtiollisen vallanpitäjät eivät siedä kansalliskapitalistisenkaan järjestelmän kehittymistä ja vaurastumista maissa mitä ne riistävät. Niin ne vaikuttavat vahingollisesti omankin sivistyksensä yleistymiseen.

Meksiko voi vielä joutua yhdysvaltalaisen riistäjäruhtinaitten vallan alaiseksi, kuten monet muut pienemmät Amerikan mantereen maat jo ovat. Mitä tahansa meksikolaisia voimia nykyisen kapinan takana on, ne ovat vain välikäsiä. Ja niitä odottaa mahdollisen voitonkin jälkeen surullinen kohtalo. Amerikan kapitalismi astuu nyt uskallaiimpana ja voimakkaimpana riistoimperialismin edustajain joukossa.

F. J. S—ä.

Ameriikkalaiset ja ulkomaalaiset

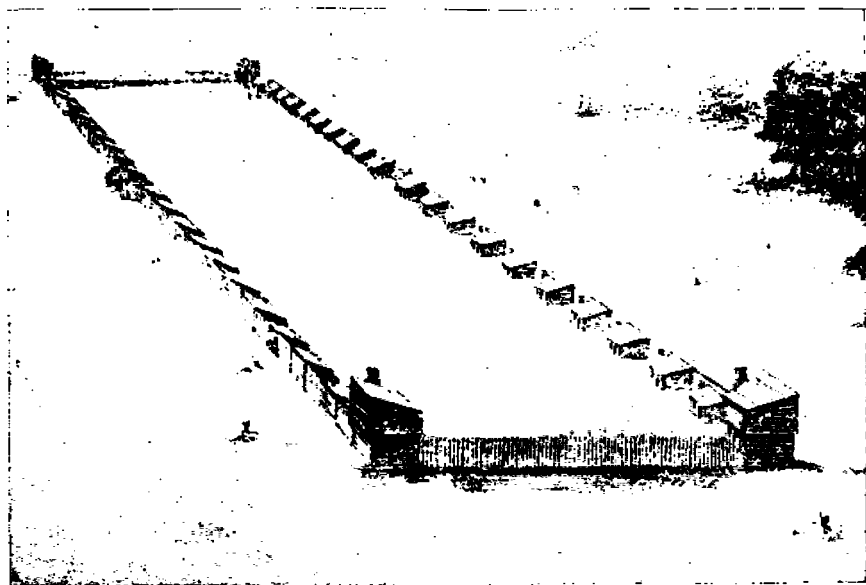
Ameriikkalaisilla ei ole mitään historian takaista muinaisuutta eikä edes vanhaa historiaa. Poikkeuksena ovat ainoastaan indiaanit, mutta heillä taas ei enää ole minkäänlaista taloudellista eikä valtiollista vaikutusvaltaa, he kun ovat valkeiden valloittajain tuhoama sukupuuttoon kuoleva rotu.

Valkoisen rodun kansat Ameriikassa ovat viimeisten kolmen sadan vuoden aikana tulleiden siirtolaisten jälkeläisiä ja siirtolaisia: suurin osa toista

sataa vuotta sitte saapuneiden siirtolajälkeläisiä, osa vasta ensimmäis. sukupolven ameriikkalaisia ja loput ulkomailla syntyneitä siirtolaisia. Ja tähän tosiasiiaan — että Amerikan koko kansa ovat siirtolaisia — vedotaankin hyvin usein ulkomaalaisten taholta niiden ristiriitojen selvittelemisessä, joita erittäinkin viimeaikoina on esiintynyt ulkomaalaisten ja ameriikkalaisten "etujen" ja katsantokantojen välillä. Ja ameriikkalainen kapitalismi on viime-

Jamestown vuotena 1622. Ensimmäinen englantilainen siirtola Yhdysvalloissa. Senatkuinen piirroskuva.

Eräs sisämaan uutisasutuskylä kahdeksannentoista vuosisadan loppupuolella, sen aikuisen piirroksen mukaan.

aikoina osannut käyttää hyväkseen ameriikkalaisten ja ulkomaalaisten kassantokantojen ristiriitaa. Vielä muutamia vuosia sitte ameriikkalainen kapitalismi useissa tapauksissa kiihoitti ulkomaalaisyntyisiä työläisiä ameriikkalaisia työläisiä vastaan, mutta nyt sama kapitalismi kiihoittaa ameriikkalaisia työläisiä ulkomaalaisia vastaan kansallisen edun ja kansallisten perintätapojen pyhyiden nimessä. Kapitalismille tämä kansallispolitiikka merkitsee lisääntyviä voittoja, sillä se voi riistää sitä helpommin niin ameriikkalaisia kuin ulkomaalaisiakin, mitä suuremman näennäisen ristiriidan se saa lietsottua ameriikkalaisten ja ulkomaalaisten työläisten välille.

Mutta siitä huoolimatta vaikka kapitalismin kansallinen agitatio toimii kassakaapin omantunnon mukaan ulkomaalaisia työläisiä ei vähääkään auta vetoaminen kaikkien ameriikkalaisten ulkomaalaisperäisyyteen. Aikaisemmin maahan tulleiden siirtolaisten jälkeläisistä on suuressa ameriikkalaisessa kansojen sulatuslaitoksessa muodostunut voimiltaan jäätäläismäinen kansa, joka

ei enää nykyään anna suurtakaan arvoa muistutukselle, että heidänkin esi-isänsä ja äitinsä ovat tulleet tähän maahan outoina siirtolaisina.

Ameriikassa on tänä päivänä ameriikkalainen kansa, ja tämä kansa on vasta nyt kansallisen tuntemuksensa "kevätkaudessa". Kiihkoisanmaallisuus ja riehahteleva kansallisen mahtavuuden tunteminen eivät ole vielä koskaan ennen olleet Yhdysvalloissa niin voimakaina kuin ne nyt ovat. Ei edes valankumoussodan aikana isänmaalliset ja kansalliset vletit näytä leimunneen niin valtavana kuin nyt. Vallankumouksen aikana tietysti saarnattiin suurista isänmaallisista ja kansallisista velvollisuuksista, mutta käsitys siitä ketä on laskettava "kunnan" kansalaisiksi ja "isänmaanystäviksi" oli silloin kokonaan toinen kuin nykyään. Silloin pidettiin itsestään selvänä kunnan ameriikkalaisena jokainen ken yhtyi yhdessä kysymyksessä: halusi vastustaa brittiläistä tyrannivaltaa, olipa henkilö sitte maassa syntynyt tai aivan "vimeisessä laivassa" maahan saapunut. Nyt sitävästoin tarkastaja havait-

see varsinaisen ameriikkalaisen aineksen enemmän tai vähemmän vierovan ulkomaalaisia yleensä. Meneepä tuo vierominen niinkin pitkälle että useissa julkisissa lausunnoissa esitetään se peittelemättä. Viimesyksynä toimeenpantujen radikaalijahntien aikana rauhoitettiin ameriikkalaisia työläisjoukkoja julkisilla vakuutuksilla, että nuo jahdit koskevat vain ulkomaalaisia, joille on aika ameriikkalaisten taholta osottaa etteivät he saa "häväistä ameriikkalaisia tapoja ja laitoksia", mutta ameriikkalaiset saavat olla rauhassa, heille ei näitä jahteja ole tarkoitettu. Ja lisäksi selitettiin että ameriikkalaisen ei olekaan yhtä helppoa tehdä itseään syylliseksi "samanlaiseen" rikokseen hänelle seurasi siitä lain mukaan — kuolemanrangaistus, selitti muiden muassa arvossa pidetty kuukausijulkaisu "Current History" helmikuun numerossaan. Muutamien porvarien lausunnon mukaan ulkomaalaiset saisivat olla kiitollisiakin, kun pääsevät karkoituksella rikoksesta josta oikealle ameriikkalaiselle seurasi kuolemanrangaistus.

Toiselta puolelta osa ulkomaalaisia ovat maan olojen tuntemattomuuden ja heppohintaisen agitatsionin tähden olleet taipuvaisia käsittämään ulkomaalaisten voiman liian suureksi, ja sen mukaan sovitaneet agitatsioninsa ulkomaalaisten työläisten keskuudessa.

Ja totta onkin, että muutamilla tuotannon aloilla, kuten esimerkiksi terästuotannonalalla ja puutavaratuotannossa, ulkomaalaiset muodostavat työläisten enemmistön, mutta sensijaan ei ole totta että ulkomaalaiset muodostaisivat määrävän voiman ameriikkalaisilla työmarkkinoilla kokonaisuudessaan, vaikka sellaista kuulee usein väitettävän vähimmän maan oloja tuntevien ulkomaalaisryhmien keskuudessa.

Ulkomaalaisten ja ameriikkalaisten suhdeluvat selviävät seuraavasta sensustilasto-otteesta:

Vuotena 1910 Yhdysvalloissa oli:

Koko väkiluku.....	91,972,266
Ulkomailla syntyneitä.....	13,515,886

Vuotena 1910 Yhdysvalloissa olevat ulkomaalaiset siis muodostivat 14.7 prosenttia maan väkiluvusta. Vuoden 1910:en jälkeen on Yhdysvaltoihin saapunut siirtolaisia seuraavat määrät:

1910	1,041,570
1911	878,587
1912	838,172
1913	1,197,892
1914	1,218,480
1915	326,700
1916	298,826
1917	295,403
1918	110,618

Yhteensä 6,206,248

Yhdeksän vuoden aikana saapuneet siirtolaiset lisättyinä edellisiin ulkomaalaisten kokonaisluku olisi ollut vuotena 1918 19,722,134 henkilöä. Yhdys-

Siirtolaisia siirtolaisia.

valtain väestö kokonaisuudessaan samaan aikaan oli "pyöreissä luvuissa" 105,000,000, joten ulkomaalaisten suhdeluku tämän laskun mukaan olisi 18.7 prosenttia Yhdysvaltain koko väestöstä. Mutta kuten jo ensisilmäyksellä huomaa tästä tilastosta puuttuu kokonaan samalla ajalla maasta pois menneet ulkomaalaiset ja kuoleman kautta vähentyneet ulkomaalaiset.

Ei ole saatavissa tarkkoja tilastoja siitä paljonko on vuosien 1910 ja 1913 välillä menneet ulkomaalaisia siirtolaisia maasta pois ja paljoko heitä on kuollut, mutta kuten ilman tarkempaa tilastoakin voi havaita ulkomaalaisten prosenttiluku vähenee noiden poltojen kautta huomattavasti. Sivumennen vain huomautettakoon, että ulkomaalaisten kuolemaprosentti on huomattavasti suurempi kuin valkoisten ameriikkalaisten. Vuoden 1910:en tilasto osoittaa Yhdysvalloissa keskimääräisen kuolemaluvun olevan 15 henkilöä tuhatta asukasta kohti, mutta ulkomaalaisten keskuudessa sama tilasto osoittaa kuolleen 23.4 henkilöä tuhatta ulkomaalaista kohti. Eroitus tulee valkoisten ameriikkalaisten hyväksi, sillä heidän keskuudessaan on kuolemaluku pienin, neekerien keskuudessa suurin.

Mutta ulkomaalaisten tärkeyttä Yhdysvaltain taloudellisessa ja valtiollisessa elämässä ei määrää yksin heidän lukunsa, mutta sen määrää ennenkaikkea se kuinka tärkeinä yhteiskunnallisia tekijöinä ulkomaalaiset esintyvät. Tätä asian puolta valaisevat tilastot, jotka osoittavat kuinka suurena voimana ulkomaalaiset ovat Yhdysvaltain tuotannossa.

Vuotena 1910 Yhdysvalloissa oli hyödyllisessä työssä:

Kaikkiaan	38,167,336
Ameriik. vanhemmista syntyneitä valkoisia.....	17,954,466
Sekalaisista vanhemmista syntyneitä valkoisia	7,008,090
Neekereitä	5,192,535
Ulkomaalaisia valkoisia	7,811,502
Ind., kiinal. ym.....	200,743

Tämä tilasto osoittaa, että indiaaneja lukuunottamatta Yhdysvalloissa syntyneitä valkoisia ja neekereitä oli vuotena 1910 tuottavassa työssä 30,155,091 ja että ulkomaalaiset muodostivat kaikista Yhdysvaltain tuottavassa työssä olevista voimista 20.4 prosenttia. Tänä vuotena tehtävä sensustilasto tulee osottamaan missä määrin nuo suhdeluvut ovat muuttuneet, mutta missään tapauksessa ne eivät ole muuttuneet ulkomaalaisten tuotannollista voimaa suurentavaksi.

Jos taas kysymme kuinka vanhoja ameriikkalaisia ameriikkalaiset ovat, siinä suhteessa maan väkiluku luonnollisesti jakautuu hyvinkin moniin ryhmiin. Seuraavan ylimalkaisen jaotuksen voimme kuitenkin tehdä:

Sellaisia jotka polveutuvat ennen vuotta 1790:tä tulleista siirtolaisista on noin 45,000,000; sellaisia jotka polveutuvat vuosien 1790 ja 1850 välillä tulleista siirtolaisista noin 14—15 miljoonaa, sellaisia jotka polveutuvat jälkeen 1850:en tulleista siirtolaisista noin 19,000,000 ja loput ulkomailla syntyneitä siirtolaisia.

Tämä laskelma luonnollisesti ei ole tarkka, tässä kun väestö on jaettu vain neljään ryhmään. Saadakseen tarkemman yksityiskohtaisemman tilaston tulisi maan väestö jakaa pariinkymmenen eri ryhmään. Mutta tämä ylimalkainen laskelma kuitenkin antaa summittaisen vastauksen kysymykseen, "kuinka vanhoja ameriikkalaisia ameriikkalaiset ovat"? Ja tämä vastaus osoittaa että "vereltään ameriikkalaisia" on: vähintään 130 vuotta polveutuneita ameriikkalaisia 49 prosenttia väkivuvusta, viisikymmentä vuotta polveutuneita vähintään 16 prosenttia, ensimmäisessä polvessa olevia ameriikkalaisia 21 prosenttia ja loput ulkomaalaisia.

Nämä tilastolliset tiedot osoittavat muunmuassa sen tällä hetkellä perin tärkeän seikan, että varsinaisille ameriikkalaisille kuuluu ratkaiseva määräysvalta luokkataistelun menettelytapoissa tässä maassa.